

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu anu 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe anu 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sorisorii nefrancați nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

ANULU XLVIII.

Sâmbătă, 6 (18) Iuliu.

Nr. 149.

1885.

Brașov, 5 (17) Iuliu 1885.

Să vorbim astăzi de *propaganda daco-română* din Sătmar.

Foile maghiare ne asigură, că o asemenea propagandă există și încă nu numai în numitul comitat, ci pe întreg teritoriul dintre Carpați și Tisa.

Mai mult încă. Însăși reprezentanța orașului Sătmar se constituie în parte acuzătoare și merge cu jalba în proțapă la ministrul de interne, rugându-l și conjurându-l să-i vină în ajutor și cu forța să suprimeze conjurațiunea secretă daco-română destituind și espatriându pe profesorul de limba română dela gimnasiul de acolo Vasile Lucaciu, care este sufletul acestei conjurațiuni.

În fața acestor afirmări, făcute în scris și verbal înaintea publicului, nu mai este chip de a susține contrariul și a dice că iubii noștri șovinisti vedu numai cai verzi pe păreți.

Nu. Trebuie în cele din urmă să dicem și noi cu ei, că există o propagandă daco-română.

Dér în ce constă această propagandă?

Înainte de toate amu voi să șcinu: este ea o propagandă politică, socială, literară ori economică?

Politică nu pôte fi, pentru că o propagandă politică trebuie să urmărească scopuri politice și existența ei trebuie să se manifesteze prin fapte de caracter politic.

Fapte politice însă — cu durere mărturisim — nu ni s'a dat de multă ocaziunea d'a înregistra din părțile sătmărene. Românii din acest comitat sunt alungați din toate pozițiunile vieții publice municipale, sunt paralizați în libera lor mișcare, așa că nu mai sunt capabili de a face politică națională, nici bună, nici rea. Pușinii conducători români de prin orașe chiar de și-aru mai redică câte odată vocea în cestiuni politice nu e modru să birue cu Maghiarii, cari dispun de o majoritate covârșitoare în adunările comitatense și comunale.

Așadér politică națională pe față nu se face și puțină se face din partea Românilor Sătmareni.

Nu cumva facu ei cu atât mai multă politică în secret?

Intr'adevăr, respinși fiind din toate pozițiunile vieții publice este aproape de mintea omului, că Românii sătmăreni ne mai putându să stea de vorbă prin adunările publice cu Maghiarii, voru face politică ei între ei, mângându-se unii pe alții și încuragându-se în așteptarea unor vremuri mai bune.

Cine-i pôte opri de-a nu se adună în casele lor și d'a nu discută despre sôrtea lor și a poporului lor? Oare ei nu sunt cetățeni ai statului și n'au dreptul de-a beneficia de libertatea cetățănescă prevădută în constituțiune?

Șovinisti maghiari din orașul Sătmar susțin însă că ar exista o conjurațiune secretă între Românii de acolo.

Ei bine, dacă există de ce nu-o dați pe față? De ce nu descoperiți firele ei? De ce nu dați în judecată pe membrii ei?

Pôte că Maghiarii sătmăreni în conștiința nedreptății ce-o facu conlocuitorilor români prin purtarea lor despotică și intolerantă își gândesc

că ei când s'ar află în pozițiunea Românilor ar urzi eploturi și conspirațiuni.

Dacă așa este, atunci acesta dovedesce și mai mult situațiunea miserabilă ce i s'a creat poporului român din Sătmar.

Ori cum amu luă însă lucrul o propagandă secretă politică nu pôte să existe între Românii Sătmareni de vreme ce acuzatorii nu sunt în stare a aduce nici cea mai mică probă pentru afirmările lor.

De o propagandă socială și economică nu pôte fi vorba în cazul de față.

Remâne dér numai propaganda literară daco-română.

Cumcă existența acestei propagande literare este afar' de ori-ce îndoială, ni-o dovedesc acuzatorii însiși prin aceea că ne vorbesc totu numai de învățatori, profesori și de preoți în activitatea lor pe teremul școlar.

De ce e dér vorba?

E vorba ca să nu péră limba și literatura română din școlele române sătmărene. În această consistă totă propaganda daco-română a Românilor din Sătmar.

Nu Românii sunt conjurați, ci cei ce s'au conjurat sunt șovinisti maghiari, cari au înființat societatea de maghiarisare Szechényi.

Dovadă este cererea consiliului comunal din Sătmar, ca să se desființeze catedra de limba română dela gimnasiul de acolo și să se isgonască profesorul de limba română.

Dovadă este că șovinisti sătmăreni au venit în conflict cu însuși ministrul de interne din cauze numitului învățator, pe care au voit să-l eschidă din reprezentanța comunală. Ministrul cassându această hotărîre din „lipsă de dovezi“ că profesorul român ar fi comis fapte nepatriotice, consiliul comunal a decis ca să nu mai tolereze în mijlocul său pe profesorul Dr. Vasile Lucaciu.

Dovadă este în fine împiedecarea constituirii unei reuniuni de cultură a femeilor române sătmărene.

Ce dovezi ne aducă acuzatorii? — Ministrul Tisza însuși ni-o spune. Nici una.

Eată dér în ce consistă propaganda daco-română din Sătmar!

Anglia și Rusia.

Eri biuroul telegrafic ne-a comunicat scirea senșională, că Rușii înainteză în masă spre defileul Zulficar. Acestă scire a primit'o „Times“ dela corespondentul său afgan. Ministrul Indiilor, Churchill, fiind întrebat în camera comunelor despre această, a declarat că și el are același informațiune de la colonelul Ridway, șeful misiunii pentru stabilirea granițelor, și că acesta s'a retras spre Herat.

Se scie că Zulficarul formeză punctul cel negru în cestiunea afgană. Englesii îl pretind pentru Afgani, după cum a promis și guvernul rus că consimte la această. Scirea deci despre înaintarea Rușilor spre defileul Zulficar, care formeză cheia Heratului, este cu atât mai surprinzătoare, cu cât până acum se vorbea mereu, că tractările dintre Anglia și Rusia înainteză în mod pacific. Se vede însă că Rușii au de gând să se retragă consensământul dat, în ce privește Zulficarul.

Încă nu putem sci cât de acută e ați cestiunea afgană, destul că vinu sciri despre pregătiri și mișcări militare în Asia centrală. „Standard“ e informat din Meșed, în Persia, că se trimițu mereu întăriri de trupe ruse spre Saratks și că Rușii au ocupat toate defileurile,

cari duc din Corasanul persic în valea Heri-Rud. Scirea acesta se acreditează și mai mult în urma informațiunei date de corespondentul lui „Times.“

Cumcă lucrurile nu stau bine, ne dau a înțelege și corespondenții oficioși din Petersburg, cari comunică nejenat, că discursul programă al lui Salisbury cu privire la politica esternă a produs în cercurile politice ruse o impresiune puțin favorabilă. Guvernul rus și amintitele cercuri se fi ajuns din nou la convingerea, că Rusia nu pôte pune nici o încredere în noul cabinet care, chiar dacă tractările vor ajunge la un rezultat satisfăcător, va considera înțelegerea ca provizorie și va continua campania sa dușmană Rusiei atât în Asia centrală, cât și în Europa.

Asupra intențiunilor Rusiei cu privire la afacerea afgană, „Times“ scrie următoarele:

„Pe continent domnesce mare deosebire de păreri asupra intențiunilor Rusiei. În Viena se crede, că guvernul rus nu doresce să profite de ocaziunea d'a încheia o pace regulată, după cum i-s'a oferit atât de lordul Salisbury cât și de Mr. Gladstone. În India, ce-i drept, domnesce o părere mai favorabilă asupra posibilității d'a se înlătura un conflict. În atitudinea Anglie nu e nimic echivoc. Guvernul trecut a făcut Rusiei cele mai mari concesiuni, și guvernul actual e gata să-și împlinescă cu onore îndatoririle luate; dar nici o partidă din Anglia nu va consimți la aceea, ca și ultimele promisiuni să se anuleze și să se retragă dintr'o liniă ce s'a tras de liberali și s'a adoptat de conservatori. Înzadar speră Rușii, că potu profita de slăbiciunea ministerului Salisbury. O dictare străină ar grupa poporul engles împrejurul unui guvern, care și basază pozițiunea pe încrederea și onorea națională.“

„România în Ungaria.“

În articolul al doilea din „Budapesti Hirlap“ dela 14 Iuliu, — despre care amu făcut amintire eri, — mai dice veteranul publicist ungar sub titlul de mai sus între altele:

„Numai ceru ce cunoste Ardealul și a trăit în elu scie ce ură a domnit mai înainte între Sași și Români, dar acuma s'au aliat împreună spre a urî pe Maghiari. Celu ce cunoste istoria, scie ce influință a avut națiunea săsescă prin organizațiunea ei secretă în Ardel. Cheia acestei organizațiuni secrete au dat'o acum Sașii în mâinile Românilor și acum vedem că o putere secretă predomină totu teritoriul din Carpați până la Tisa. Între județele maghiare celu dintâu, care ne-a făcut să cunoscem această putere secretă pustiitoare, a fost Sătmarul, unde agitațiunile în contra statului au luat astfel de dimensiuni, încât comitatul n'a mai putut sta cu mâinile în sin și a înființat societatea „Szechényi“ în Februaru 1882, alu cărei scop principal a fost a veghia asupra intereselor statului maghiar, a câștiga respectul ideei de stat maghiar, a paralisa ori ce nisuițe contrare în viața socială și a descoperi toate uneltirile secrete.“

Iute însă a trebuit să vedă reuniunea „Szechényi“, că se pun în calea stăruințelor ei nu numai indiviții din comitat, ci și autoritatea biserică ce rezidă afară din marginile comitatului și care, rădămandu-se pe dreptul ei de self-gouvernement, se opune intereselor celor mai sfinte ale statului maghiar. Acestă autoritate nu numai că pedepsește pe învățatorii din comitat, cari împlinesc legile(?), dér pustiesce și populațiunea maghiară. Societatea numită a arătat pericolul acestui proces de desnaționalizare. Comitatul și orașul asemenea au cerut ajutor energetic dela guvern, dér toate apelurile au răsuna în pustie. Pustiirile tocmai în anii cei 3 din urmă au luat dimensiuni îngrijitoare. Popolațiunea comitatului Sătmar s'a urcat numai cu 2%, dér și această înmulțire nu e în favorul Maghiarilor, pentru că „popolațiunea maghiară scade“, pre când „Jidovii și Românii se înmulțesc“. Jidovimea s'a înmulțit în total în acești 6 ani cu 18%. În orașul Sătmar au fost de pildă la 1879 cu totul 1360 Jidovi, în 3 ani aceștia s'au înmulțit la 2355=110% sporire.

Sporirea totală a Românilor în comitatul Sătmăru este de 3·7%. Trebuie să ne mirăm de aceste 3·7%, dacă din datele statistice vedem, că în cele 4 orașe și 94 comune ale comitatului populația română scade, și în 38 comune stă pe loc. De unde vine dără sporirea de 3·7%? Din anumite ținuturi și încă prin »olăhisarea Maghiarilor«. Sunt ținuturi unde prin pustierea Maghiarilor Români s'au sporit cu 21% și p'acolo pe unde spiritul daco-român al preoției române e mai cunoscut, pustierea e într'adevăr uriașă.

De pildă în ținutul Baiei mari. În tractul Plebaniei romano-catolice din Baia-mare în 18 comune Maghiarimea romano-catolică a perit de tot în 3 ani de zile. În alte 10 comune a scăzut de la 112 la 51 suflete. În aceste comune în timp de 3 ani, au fost înmatriculați de preoții români ca olăhi, 199 de băieți unguri. De aici vine sporirea în favorul Românilor. Aici este așa dăr vorba de salvarea rasei noastre! Societatea »Szechényi« a trebuit să caute sprijin la guvern și alianța cu clerul maghiar. Cu ce rezultat? Să vedem:

Una din »esposurile propagandei daco-române« este în Sătmăru. Spiritul ce-o susține este un profesor gimnazial plătit cu banii statului (?) Vasile Luca. Indată ce autoritatea orașului a auzit de unelirile secrete ale acestuia, a scris guvernului »să caseze catedra de limba română« în acest oraș curat maghiar. Totdeodată a refuzat a primi pe profesorul Luca între viriliști. Autoritatea comitatului a făcut cercetare în contra profesorului. Resultatul compromișilor (?) al cercetării, l'a așternut guvernului și ce a făcut guvernul? A chemat pe directorul gimnazial la Peșta, ca să raporteze. Directorul, se înțelege, nu a putut să-și dea singură testimoniul, că a fost orb (nu dău, căci n'a avut ce vedea rău la profesorul Luca. Red. Gaz.) și a spălat de păcate pe profesorul român înaintea guvernului. Pe învățătorul poporal, care a fost ascultat ca martor în contra profesorului Luca, îl urmăresc acum Români. Autoritatea confesională superioară a declarat pe acest învățător de un om prăpădit, pe când orașul ca patron l'a premiat cu 50 de fl. și societatea »Szechényi« era vrea să-l premieze. Dăr ce să mai înșirăm toate agitările în contra legii, numai aceea amintesc, că protopopul din comitatul vecin Ugocia, pe care l'au adus în mare mânia școlarii români din școala poporală din Tarna, cari l'au salutat unguresc cu »discertések a Iesusu Christus«, este chiar socrul sus numitului profesor și că preoții români din Baia-mare toți sunt rudiți cu el. (Și acesta involvă o crimă în contra statului? (Red. Gaz.)

Foile române nutresc această propagandă, ele mustră pe episcopul nostru ca să iasă din societatea »Szechényi« și să se uite cu mâinile încrucișate cum se pustiesc credinșii lui maghiari; și pe învățătorii poporali cari se disting în propunerea limbei statului, și declară de trădători ai sângelui lor. Pe Horia și Cloșca îi venerază ca pe nisce eroi naționali. Huniații chiar și Deak au totuși Români. De altă parte Ungurii sunt toți trădători ca Gara, care a ucis pe valahul Huniadi ca Racoți și ca »Tisza, care vinde țera Austriei pentru un blid de linte.

Intr'aceia autoritățile confesionale române suspendă legile statului și pustiesc Maghiarimea în stil mare, și profesorul din Sătmăru dă bobârname Maghiarilor și tuturor autorităților statului imo vivit atque etiam in senatum venit — toate din bunavoința guvernului.

Asta este situațiunea faptică, guvernul nici nu a supus încă unei examinări serioase. Pote se teme de icona ei hidă. Cu toate că acum ar fi timpul, ca să se consolideze interesele noastre de stat și de rasă și ca să facem un energie sfârșit acestor agitări în contra statului. Acum sorții păcii și relațiunile noastre externe s'ar îmbunătățit așa de mult, când cuceririle noastre la popoarele vecine culte sunt așa de mari și când la toate națiunile Europei a devenit domnitoare politica apărării proprie. De aici să luăm avântul de a stărui mereu pe lângă guvern, până când zidurile Ierichonului se vor dărâma, pentru că adevărul a grăit Deek: »aceia națiune, care se părăsesse pe sine însăși, își merită sârtea.« (Auziți-ați Români? țineți minte vorbele acestea! — Red. Gaz.)

Strămutarea juriului din Sibiu și presa maghiară.

»Magyar Polgar« dăce, că această dispozițiune corectă și necesară va fi de sigură salutată cu bucurie de toți »bunii patrioți.« Jurații din Sibiu cu unele sentințe »scandalose« au contribuit la aceea, că desfrulul presei naționalității n'a devenit și mai »impertinent.« Cel ucisat fiind achitat, statul ungar »ofensat în mod grobian« a plătit cheltuelile procesului. Așa a fost până acum. De aci înainte va fi altfel.

Jurații din Clușiu își vor împlini datoria mai bine. Dacă presa naționalităților nu-și va muia tonul, atunci avem încredere în respectiva procuratură și în patrioții jurați din Clușiu, că vor învăța minte pe palavragii, pedepsindu-i exemplar.

»Pesti Hirlep« n'a cetit cu mai mare mulțămire vre-o ordinațiune, ca aceea prin care se desființază juriul din Sibiu. Era timpul suprem să se ia juraților din Sibiu acest drept, ca să nu mai abuzeze și să nu mai acopere cu scutul lor puternic »scandalosele diaristice ale agitatorilor naționalităților.« Verdictele sale de achitare »dovedesc țerii și lumii« că la noi »se pot sămăna nepedepsit dinții bălaurului,« din cari de obicei răsău revolta și războiul civil cu atrocitățile lor. Dar această stare de nesuferit, pe care — durere — guvernul a suferit-o atâta timp, a încetat acum. Tisza a făcut, ceea ce brațul de feră al lui Bismarck, căruia puțin îi pasă de constituționalism, de mult ar fi executat. Tisza a zdrobit »anomaliele« curții cu jurați din Sibiu.

SCRILE DILEI.

Ună circulară ală P. S. Sale arhiepiscopului Miron Romanul face cunoscut, că cei ce voesc a intra ca elevi ai seminariului din Sibiu, în secțiunea teologică sau pedagogică, să-și prezinte suplicele lor la consistoriul arhiepiscopial prin oficiile protopresbiteriale respective cel mult până la 1 August v.

Ni se scrie din jurul Gurghiuului, că în săptămâna trecută, în munții Alălului un Român, fecior de bărsan, a împușcat un urs chiar când sta pe bou. Ursul cântăresce 7 miji. Locuitorii comunei l'au remunerat pe voinicul Român cu 100 fl.

Capitalul reuniunii ardeline de maghiarizare — socotite fiind taxele pe șese ani ale membrilor — trece deja peste suma de 200,000 fl. Destui bani pentru bancete și — Krach.

Bola ce bătue vitele cornute în unele comune din Țera Barsei se constată că devine tot mai gravă. În Apața toate vitele a trebuit să se vaccineze din cauza bolii de gură și de unghii. Casuri de arsură de splină s'au ivit din nou în Codlea, Preșmeru, St. Petru, Bodu, Feldioră și Măieruș.

Tergul anual ce s'a ținut în ziua de S. Petru și Pavel în Rășnov a fost foarte slab, mai ales cel de vite. Causa este lipsa cea mare de bani și starea sanitară rea a vitelor.

Diarul »Poșta« din Galați se comunică din Bucovina, că serbarea anuală a sântului Ioan dela Suceava (24 Iunie) a fost foarte frumoasă. Mai mult de 30,000 de creștini, Români din Bucovina, Pocuția și Basarabia veniseră la Suceava pentru această serbare. Stradele orașului erau înțesate de lume.

Se asigură, că comitele Iuliu Andrassy va merge la Sinaia, unde va petrece trei zile ca oșpe ală M. Sale Regelui, fiind invitat de M. Sa.

Cetim în »Voința Națională.« Unele diare au răspândit sciri lipsite de orice temelie în privința moștenirii lăsată de A. S. R. repausatul Principe Anton de Hohenzollern. După cum suntem informați, totă averea Alteței Sale Regale constituie ună majorat, și deci, conform legii casei de Hohenzollern, ea trece asupra principelui Leopold, antelul născut ală A. S. R. Principelui repausat. În ce privește averea mobilă, ea rămâne a se împărți între moștenitorii direcți. În comparația cu maioratul, ea este puțină însemnată și se ridică la suma 4—5 milioane.

Venitul conferinței, ce a ținut-o d. Ulbach în Paris asupra lui C. A. Rosetti, e destinat: jumătate pentru monumentul ce se va ridica lui Rosetti în România și jumătate pentru bustul lui, care va rămâne în Paris.

»Monitoriul oficial« din Bucuresci publică avisul consiliului permanent de instrucțiune privitor la neînțelegerile în cari trăesc unii membri ai corpului didactic, mai cu sēmă institutorii și institutricele, și aduce la cunoștința întregului corp didactic primar următoarele dispozițiuni: orice sfadă produsă în localul școlii sau afară din școlă înaintea publicului, între membrii corpului didactic, va fi pedepsită după gravitatea cazului, cu avertismentul său cu transferarea celor sfădiți în deosebitele localități din țera; în casu de repetițiune aceleiași culpe, ministerul va da în judecată pe vinovați.

Societatea sodalilor Români din Brașov arangeză Duminecă în 7 (19) Iuliu a. c. o excursiune în Stejerișu

cu danț. Plecarea va fi precisă la ora d. a. dela »Gimnaziul român«. La casu de plăie excursiunea se va amana pe Dumineca proxima.

EXCURSIUNI PRIN COMITATUL SOLNOCU DOBËCA Sireagu, 6 Iuliu st. n. 1885.

Călătorind în timpul mai recent prin municipiul Solnocu-Dobëca între ținuturile Gherla, Deșiu, Șomcuta-mare și Becleanu, imi iau voia a raporta prețuitei »Gazete« următoarele:

În Gherla există, precum se știe, ca de vre-o 28 ani episcopia gr. cat. românească, succedându-se vre-o 4 episcopi, fără să se fi putut încă statornici și biserica catedrală. Acuma se lucră pentru clădirea aceleia și anume pentru câștigarea terenului, pe care se se potă edifica; însă Armenii maghiarisați, majoritatea acestui orașu, cari au 3 biserici pompoze, se împotrivesc de a se da locu potrivit în piață. Va să dăcă și această mână de omeni a ajuns a fi atât de îngâmfat, ca feodalii în vremile trecute, când numai în capetele satelor și orașelor dedeau locu Romanilor pentru ridicarea bisericilor, precum se vede acesta în Deșiu și Bistrița, unde bisericile se află în locuri ascunse, departe de piață și pe la capetele orașelor.

Vom vedea ce întreprinde ministrul cultelor d. August Trefort, care în cestiunea acesta vizită în anul trecut pe episcopul d. dr. Ion Szabó, mai ales după ce acesta până acum lucră în toate după voia ministrului. Se susține încă pe aici, că episcopul ar dori a se strămuta și stabili cu locuința în orașul Deșiu, ceea ce cred că ar fi pentru noi bine.

Fiind aci, mi-a atras atențiunea o faptă îmbucurătoare. D. Nicolau F. Negrațiu, redactorul »Cărtii sântului român« și altor scrieri periodice de interes bisericesc, și proprietarul ală tipografiei »Aurora«, reedificând în piața principală din Gherla o casă cu un etagiu, în fruntea aceleia avu fericita și românească ideea, să pună între ciradele frontesciului emblema lui »Romulus și Remus sugând dela lupoie«. Acoperământul casei e oblu de ciment, pe care va forma o grădină de flori. Clădirea întregă, ce se estinde în 3 uliți și e formată din 3 case, va costa vre-o 42 mii fl. v. a.

Nu pot lăsa neamintit, că fiind a se ține adunarea generală a »Asociațiunii Transilvane pentru literatura și cultura poporului român«, cam pe la mijlocul lunii Iuliu n. în acest an a doua oră în acest oraș, comitetul de primire este deja constituit sub președința dlui Vasile Popu, canonic. Se va aranja un bal național și se vor da și nisce producțiuni literare și musicale în favoarea fondului societății.

Devenind, după împrejurările nefavorabile și critice ale situațiunii în care trăim, aceste adunări unicele întruniri ale prea aspru cercatei noastre națiuni române în această patriă, ni se impune de sine datorița imperativă, ca să cercetăm această unică adunare românească cu toți inteligența și popor, împreună ajutându după putință fiecare, mărtețele scopuri, ce urmăresc această societate culturală, cu dinariul său înscriindu-se ca membri ordinari și ajutatori.

În Deșiu, unde sunt mulți Români buni, m'a scandalizat studentul dela facultatea de medicină Aurel Anca, stipendiat dela Blășiu, și fiul președintelui sedrii orfanale d. Petru Anca, care are de soț o germană și în a cărora casă nu se vorbește altă limbă decât cea maghiară, — figurează între aranjatorii la o petrecere ținută la 4 Iuliu a. c. în favoarea societății de cultură ungară din Clușiu. Servăscă acesta de avis spre orientare comisiunii ce imparte stipendiile în Blășiu pe anul viitor, ca să nu crescem șerpi de acestia în simbul națiunii române. Se dăce, că acest Aurel Anca ar fi contribuit, împreună cu Ion Albu de tristă memorie, la ruinarea societății de lectură »Iulia« din Clușiu.

Advocații de aci dd. Gabr. Manu și Aug. Munteanu, nu merită imputări de acelea, precum le fac unii corespondenți, cari le încarcă toate neajunsele noastre naționale numai în spinarea lor. Au numai ei să fie pe aci omeni independenți de a purta grijile noastre? Când le-ați dat numai loră plumpotenți spre a reprezenta națiunea? Ceilalți și cu preferință criticatorii unde sunt? Mai multe fapte și interesare mai mare din partea tuturor se recere, căci nu vom scăpa naia de naufragiu inculpându numai pe foștii carmaci. Facă și alții numi jumătate atâta, cât au făcut pentru națiune unu Munteanu și Manu, și mă voi închina lor!)

În Șomcuta-mare este un avocat român V. I. cu avere însemnată — ține câteva portrete românești în cancelaria advocațională, poate spre a scoate ochii la Români, are de soț o fată de preot reformat, care nu vrea să vorbească românește, dar apoi ce e mai mult la cei 2 copii de câte 10—12 ani le ține în casă în-

Este frumos din partea dlui corespondent, că recunoște și prețuesc meritul altora, dăr să nu uite, că cu cât meritele unor conducători sunt mai mari și cu cât e mai mare încrederea ce li se dă, cu atât mai mare este și responsabilitatea lor. Red.

structorilor privată pe un jidan maghiarizat și prin urmare nu știu nici o bătă românească. Se poate conchide de aici că „patriotii” va crește, apoi pe păreții saloanelor atârână numai icone unguresci, și totuși acestu avocat, fiu de preot român crescut cu prescură românească, se căește, că Românii nu-l țin de Român bun, ci mai mult de renegat.

În Beclean se va ține la 12 Iuliu a. c. un bal filantropic în favoarea bisericii și școlii. Daună că nu s'a putut reconstitui societatea diletanților teatrali. Voi anunța rezultatul.

Se știe, că preotul de aici d. Grigorie Pușcariu ar da afară estrase matriculare în limba maghiară (?) Așteptăm desmințire.

Ună călătorie.

Someșul unghureni, Iunie 1885.

În timpurile acestea atât de vitrege pentru poporul român, carele geme sub cele mari greutăți, și adeseori fără să potă scăpa, trebuie ca noi cei ce stăm în fruntea poporului să căutăm acele mijloace, prin care să-i facem mai suportabile greutățile zilnice; trebuie mai departe ca cei chemați să oboșească întru aflarea modalităților, prin care de o parte să fiu poporul scutit de amăgitori și înșelători, și de altă parte să tindem să-i face plăcute unele zile de recreare, cari sunt sărbătorile.

Un scump adăpost mai are Românul în biserică, unde se rogă lui Dumnezeu să-i ușureze soarta; deci acestu loc trebuie așa întocmit, ca în acela și prin acela să afle atât bucuria cât și mângâiere, de acolo să i se lumineze calea, care are a o percurge printre multele viscole zilnice, așa că acea lumină să-i fie făclia și busola în viața socială.

Asemenea locală de mare însemnătate este și școala pentru poporul nostru, în care în unele locuri cu durere trebuie să vedem cum se obtrude filoxera timpului prezente. Au să nu ne cuprindă jele când vedem că micii și inocenții noștri copilași ni se înstreineză dela sunetele fermecătoare ale limbei noastre?

Însă aceșii vânători se pot escusa, nu i se poate însă ieră păcatul unei mame române, când densa plutesce cu curentul stăpitor; nu se poate escusa și subtrage de sub blăstămătură unei națiuni acea mamă care, lăptându-l fiul său cu lapte din vița falnică a bravilor Romani, prin limbă streină depărtază pe fiul său din sinul națiunii, căreia și densa aparține.

Amintii mai sus, că biserica și școala ne oteresc un scut, prin care putem păstra atât tesaurele credinței, cât și ale limbei noastre strămoșești; pe aceste două stânci rădămiți cu totă puterea, putem mai ușor forma cultura poporului român, când și altcum alte așediminte culturală nu ni se incuviințază. De acestu adevăr pătruns, vedem luptându pentru progresul poporului pe d. parochiu localu Augustin Pelle în comuna Pomi, și lângă lăturea sa pe zelesul docinte Pteancu.

Aflându-mă la s. sărbători ale Rosalilor în acea comună, am mers și la s. biserică, și ce impresie plăcută și surprindere când văd și junimea cântând în cor cu un tact și frumusețe rară, încât multe orașe cu așa ceva nu se pot lăuda. După săvârșirea santei liturghii plecarăm la săntirea țarinei, junimea se afla în cea mai esemplară ordine cântând cu însuflețire. Vădându-i țî sălta inima de bucurie.

După amăzi se adună poporul numeros la școala confesională unde se țin examenul de veră, cu cel mai bun succes, spre bucuria inteligenței și numerosului popor. Pentru progresul dovedit, învățătorul pregăti o zi de bucurie tinerilor școlari de mare speranță în ziua următoare, în pădurea comunei, la care a luat parte și junimea și țărăimea. Cântând marșuri și poezii naționale pășea cu fală junimea noastră însoțită de clasa inteligentă din acea comună. Mare fu veselia.

Etă aceste maiouri atât de modeste, de voru lua un sbor mai mare, pot să ne aducă și folos mare; primul folos: în aceea zi jidovul crășmar a rămas singur și la popor în busunar au rămas mulți cruceri; era aiu doilea: pe anul viitor vor merge mai mulți copii la școală, să potă lua parte și la maiou, și așa maioul este un mijloc, prin care copii se pot mai ușor înclina spre cercetarea școlii. A treia zi de Rosali veni și ea cu bucuria sa. Pe această zi era anunțată adunarea filială a învățătorilor din comitatul Sătmăru aparținători diecesei Orădene, care adunare se țin în comuna Borlesci. După finirea cultului divin numărul preoților și învățătorii se adunară la școala română, unde d. președinte Augustu Pelle deschise adunarea, printr-o cuvântare, în care spuse între altele, că Românii fiind mărghiniți la propriile lor puteri, au de a purta o îndoită luptă, o luptă dela care a abdice ar însemna că voim a ne săpa mormântul. Noi nu putem, ha nu ne este iertat — țise d-sa — să stăm cu mâinile încrușate, trebuie să ne stringem puterile și așa în unire să lucrăm pentru deșteptarea poporului, să simțim cu toții una și așa să pășim la marea problemă, ce ne stă înainte pre terenul cultural. Fiesce-care membru al acestei reuniuni are datorința săntă de a merge ca lucrător înaintea poporului.

După aceste se alege notarul reuniunii filiale în persoana d-lui Dionisiu Branu preot. Apoi se decide locul adunării pe viitor în Vărsmort. Finindu-se aceste agende, docentele localu Vas. Görög (nume românesc?)—R.) este rugat a ține prelegere cu școlarii. Densul și începe a vorbi despre primirea copiilor în școală, despre modul prin care li se pot face plăcută școala și despre modul cum se pot învăța la ordine. D. învățător din Zăzariu Const. Pușcariu ceti operatul său „Cum trebuie dezați pruncii la curățenie după cunoștința lor”. Amândoi au fost aplaudați.

După acestea s'a luat în serioasă desbatere cestiunea, cum se potă participa la aceste adunări și învăță-

torii mai lipsiți, și s'a luat concluziunea: să se recere forurile acele de unde primesc învățătorii lefur și preoții și alți chemați să esopereze îmbunătățirea plăței de un an a fiecărui docinte cu 10 fl., care sumă să o folosescă pentru cercetarea adunărilor învățătoresci. Etă această reuniune, abia născută, prinde ași aduce fructele îmbucurătoare, laudă zeloșilor înființători.

Părțile Orădene au și ele reuniune, care aș și lucrăză, dar când va avé diecesa Gherlei, e enigmă. Se aude că statutele Gherlanilor încă s'ar fi trimis la minister. Să sperăm că în curend vor avé reuniune. Someșanul.

Satulungu, 22 Iunie 1885 v.

Domnule Redactor! Cam târziu mă pomeniu a vă adresa această mică dare de semnă. Intemeiatu însă pe aceea, că o faptă bună și nobilă trebuie să fie totdeauna prospătă în memoria și în inima celor ce au simțit-o și purarea înaintea ochilor celor ce se însuflețesc de ea și nefiind încă complete listele de contribuire pentru scopul ce se pomenesc mai la vale, cred că și D-vostă fiind însuflețit de aceea faptă laudabilă, deși cam târziu, totuși vă veți grăbi a o publica împreună cu lista de contribuire spre a vă cvita astfel pe cale publică de sumele incuse și întrebuintarea lor. Cu acesteia fie-mi permis a trece la obiectul însuși.

Joi 2 (14) Maiu a. c., ziua înălțării Domnului, a fost pentru comuna noastră Satulungu, biserica St. Archangel, o zi de mare bucurie, pentru că în aceea s'a întemplat sfințirea unui stegu național, dăruitu școlii noastre capitale confesionale dela biserica amintită de mai mulți tineri, dintre cari cei mai mulți au fost elevii acelei școle, aș aședăți în diferite condițiuni prin România.

Sărbătorea a decursu pe scurtu astfel:

Pela 11 și jumătate ore a fost plecarea dela școala noastră pe malul St. Ilii. În frunte era musica cu elevii înșiruiți doi câte doi, purtându unul din ei stegul vechiu, în urma elevilor mergea stegul nou învilitu, preoții cu corpul învățătorescu și publicul. Ajunși la locul numitu, după sfințirea apei și după stropirea obicinuită a stegului nostru. s'a cetit o molitvă ocașională; în urma căreia o elevă de clasa a IV primară a declamat o rugă iune ocașională de Marchiș. După această s'a intonat marsilea română. Imediat după această a urmatu discursul ocașionalu ținutu de directorul școlii amintite I. Dorca, în care accentuă: 1) Însemnătatea țilei ca sărbătore biserică. 2) Ultima zi a sclăviei române și 3) Însemnătatea și scopul stegului amintitu. Când s'a pomenit în discursu numele grațiosului nostru împăratu și rege, mulțimea a erupțu într'unu întreit „Să trăească,” după care s'a intonat Imnul: „Dămine ține și protege.” Indată după terminarea discursului s'a cântat imnul drapelului: „Sub acestu drapelu răsare nou luciferu pe pământ,” și s'au declamatu vre-o trei poezii alese.

La momentele mai însemnate s'au dat mai multe salve de pistole și piștore și mai cu deosebire, când s'a desvilitu stegul, la imnul monarhului și la pomenirea donatorilor stegului. După sfințirea stegului a urmat până sera în modu foarte animat serbarea maioulu elevilor dela școala amintită.

Din parte-mi n'am destule cuvinte spre a accentua din destulă fapta cea frumoasă și laudabilă a tinerilor amintiți, dar mă mângăiu cu aceea, că ce n'a putut face condeiul meu, va face de sine fapta amintită, care doresc să aibă mulți imitatori și prin alte părți*).

I. Dariu.

MULȚĂMITĂ PUBLICĂ.

Se aduce din partea direcțiunii școlare în numele comunei bisericii St. Archangel și a elevilor dela școala confes. capitală dela această biserică tuturor acelor tineri, cari au contribuit cu dinariul său pentru această faptă nobilă și a căroru nume urmază aci:

I. Lista Nr. 1. Colectant d. Ionu Stanu Sporea, Ploesci: DD. 1. I. Stanu Sporea 10 lei, 2. B. B. Balcașu 10 lei, 3. G. Ionescu 1 lei, 4. Anonim 1 lei, 5. Nemo 1 lei, 6. Alexe Stănicel 1 lei 50 bani, 7. I. R. Chițu 1 lei, 8. Anonim 1 lei, 9. D. Brănzescu 1 lei, 10. Bucur G. Munteanu 2 lei, 11. C. Ciotorescu 1 lei, 12. Manaiot 1 lei, 13. I. Albulescu 2 lei, 14. D. G. Motoiu 2 lei, 15. A. G. Stroiescu 2 lei, 16. Tache Dimitrescu 2 lei, 17. I. D. P. 1 lei, 18. Bucur Niculescu 1 l., 19. Al. G. Georgescu 1 l., 20. C. V. Petcu 1 l., 21. A. P. Panțu 2 l., 22. N. B. O. 2 l., 23. G. G. Constantinescu 1 l., 24. A. I. Giuglescu 1 l., 25. N. D. Brănzescu 1 l., 26. Zaharia 2 l., 27. Ioniță Giorgiu 50 bani, 28. Florea Tabacu 50 bani, 29. I. I. Panțu 2 lei, 30. I. Iosif Oncic 3 l., 31. G. Dobrescu 2 l., 32. Sc. I. Parascheva 2 l., 33. G. Dănescu 1 l., 34. G. Doinescu 1 l., 35. N. Bucurescu 2 l., 36. G. Ionescu 2 l., 37. A. G. Ciopolă 1 l., 38. P. Belu 1 l., 39. I. G. Fratescu 5 l., 40. P. Tomoșoiu 2 l., 41. N. Petrovici 2 l., 42. I. I. Carabelea 2 l. 50 bani, 43. I. A. Bărsan 1 l., 44. I. N. Voinescu 1 l., 45. Ioniță Zărnescu 1 l., 46. Iliu Stroiescu 5 l., 47. Iorgu Iorgulescu 2 l., 48. I. St. Chițu 1 l., 49. G. R. Bodéu 2 l., 50. G. I. Pascu 2 l., 51. G. T. Teodor 2 l., 52. I. Vasilescu 1 l., 53. I. I. Roșca 1 l., 54. V. V. Cârstoceanu 1 l., 55. D. Filip 2 l., 56. Ionu Moiseor (Popa) 2 l., 57. V. H. Stinghe 2 l., 58. V. Pitiș 2 l., 59. Teodor Fișer 50 bani, 60. Cos. Georgescu 50 bani, 61. N. Stănescu 50 bani, 62. G. I. Zărnescu 1 l., 63. D. Constantinescu 50 bani, 64. N. Iosofescu 1 l., 65. A. I. Popovici 1 l., 66. N. Păvescu 2 l., 67. St. T. Median 2 l., 68. Boncotă 1 l., 69. N. Todie 2 l., 70. Frații Stănescu 20 lei, 71. N. N. D. Lupan 2 l.,

* Celelalte diare române încă sunt rugate a reproduce această notiță, pentru că faptele nobile cum e și acesta și de cari noi Românii avem mare lipsă, nu trebuiesc ascunse.

72. Petrache Zănescu 5 l., 73. D. P. Leca 1 l., 74. N. Eremias 1 fl., 75. I. Fuciu 1 l., 76. G. Părvulescu 1 l., 77. Em. Bratu 1 l., 78. N. N. Pușcariu 1 l., 79. Anonim 2 l. — Suma 156 lei și 1 fl. (Va urmă.)

DIVERSE.

Strămutarea polilor. — Renumitul astronom italian Schiaparelli, a schimbatu totalu, în clubul Alpiilor la Biella, bunul și vechiul nostru pământ. Până acum valora — eschișându hipotesese nehotărîte — că polul nordic și polul sudic al pământului se aflau totdeauna în locul acela, unde se află și astăzi, că osia pământului nu-și schimbă poziția sa față de soare. Dacă se găsiu în sus spre nordu peste o lățime de 80 de grade plante tropice petrificate, atunci se știe: „Acum așadar, pământul s'a ricitu atât de tare, și crusta lui la poli s'a îngroșat atâta, încât acolo, unde mai înainte cresceau palmii, se află acum ghiață vecnică.” Îndoelnică era de siguru întrebarea, că cum plante tropice pururea verzi au putut să îndure la poli nopțile de erna, cari țin mai multe luni. Era să se și facă în observatoriile astronomice o mutare mică a lățimei geografice către sud. Schiaparelli lămuresce acum destul de clar, că marele schimbări ale suprafeței pământului, înălțarea munților puternici și altele, au strămutat totalu punctul de greutate al întregului, osia pământului a trebuit așadar să se așede într'altă poziție, asemenea și polul nordic. Dacă s'ar ridică spre ex. acum de-odată masele de munți și podeurile înalte ale Asiei interioare dela pustia Gobi până la Himalaya, atunci o schimbare atât de totală ar condiționa punctul de greutate al pământului, așa că polul nordic ar trebui să-și schimbe poziținea și ar trebui să descrie unu cercu mare împrejurul pământului; elu ar ajunge cu încetul prin Oceanul pacificu în ostu de Japonia către Moluca și în oceanul indicu și apoi peste Zanzibar, Tripolis și Germania ar ajunge erna la locul de unde a plecat. Această mișcare s'ar repeta în perioade de timp infinite, decă nu ar împedea-o împingerile de mase, și cu această mișcare aru trebui de siguru să se schimbe și climatele așa, ca încetul cu încetul să ia parte toate părțile pământului la clima tropică. Deorece schimbările suprafeței pământului nu sunt urmate deodată, ci foarte încet, și deorece pot la puncte foarte diferite se întempla de-odată, se potă ca au fost mișcările osiei pământului în adevăr mai puțin tari; cumă s'au întemplat și se întempla încă, nu se indoesce Schiaparelli. Geologii aru trebui să se înțelgă temeinic cu marele astronom milanesc.

**

NECROLOGU. — Nelli Onaciu născută Moga, soția d-lui Alesandru Onaciu, judecătoru regescu în Brașov, a răposat în Clușiu în 14 Iuliu 1885 st. n. în al 30-lea an al vieții și al 9 an al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pămăntesci ale iubitei repausate s'au înmormântat aș în 17 Iuliu în mormântul familiaru din Sacalul din Câmpia.
Fie-i țarina ușor!

Voința Națională, diaru liberalu-naționalu, cel mai bine informatu din Bucuresci. Și-a asigurat de curend colaborarea mai multor literați de valoare, așa încât va cuprinde, pe lângă partea politică și cea comercială, o parte curat literară, originală și cât se potă de variată. Condițiunile abonamentului Bucuresci și districte: unu an 40 lei, șese luni 20 lei, trei luni 10 lei, o lună 4 lei.

Nou abonamentu

la

„Gazeta Transilvaniei.”

Cu 1 Iuliu st. v. 1885 se începe unu nou abonamentu, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

Prețulu abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.
„ șese „ 6 „
„ unu an 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci
„ șese „ 20 „
„ unu an 40 „

NB. Prețurile acestea le-amu fixat spre a ușura abonanților noștri din România plata abonamentului, fără a mai socoti agiul.

Domnii ce se voru abonă din nou să binevoescă a arăta și posta ultimă.

Administraținea „Gazetei Transilvaniei.”

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena

din 16 Iuliu st. n. 1885.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Rentă de aur, Rentă de hârtie) and Price/Value.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficială dela 2 Iuliu st. v. 1885.

Table with 3 columns: Item description, Cump. (Buy), and vënd. (Sell).

Cursulu pieței Braşov

din 17 Iuliu st. n. 1885.

Table with 3 columns: Item description, Cump., and Vënd.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutușria lui I. Gross.

Nr. 4867—1885.

Publicațiune.

Să aduce la cunoștința publică, cumcă precumpărarea (precupețulu) bucatelor este cu toată strictețea oprită, prin urmare fiecărui este interdișu, de a cumpăra dela persoanele, ce vinu cu bucate la tērgulu de săptēmăna, bucate pe ulițe sēu pe drumuri, în birturi sēu case private în sēu afară de barierele tacsei de pavagiu, oprindū aceste persoane dela mergerea la tērgulu de săptēmăna.

Totū de asemenea este interdișu samsarilorū cumpărarea, făcută pe sub mână de alte articole, precum: ouē, pasēri, pōme, legumi etc. în zilele tērgului de săptēmăna înainte de 10 ore.

Călcarea acestorū dispozițiuni se pedepsece în sensulū ordinei de tērgu cu o pedepsă în bani până la 10 fl. și în casu repetițu chiar cu o pedepsă în bani până la 50 fl. v. a.

Braşovū, în 9 Iuliu 1885.

CĂPITĂNATULŪ ORĂŞENESCŪ.

Nr. 668—1885.

Edictū.

Maria Ghimbăşianu din Zērnești a intentatū procesū divorțialū contra bărbatului sēu Nicolau Georgiu Scurtu gr. cat. din Tohanulū vechiu, carele o a părăsitū cu necredință.

Inșē ubicațiunea Inetului nu e cunoscută și așa acțiunea nu i sa potutū intimă.

Deci Nicolau George Scurtu prin acēsta este provocatū și citatū ca în terminū de unū anū dela prima publicare a edictului sē se prezenteze la subscrisulū, alt-mentre se va da cursū liberū liberū procesului intentatū și Inetulū va fi suplinițū prin curatorū ad actum.

Presidiulū for. mot. gr. cat. de I Inst. a Vicariatului Făgărașului.

Alexandru Micu m. p. Vicariu foran. gl. a Făgăraș. și președ. for.

1—3

Sz. 6|885

kat. korh. biz.

Publicațiune.

Spre scopulū edificării spitalului militarū din Braşovū în aria numitā „Grădina poporului“ suntū de a se pregăti planurile de edificare, preliminarulū speselorū, cum și tablourile de nivelare la fața locului.

Toți aceia, cari dorescū a pregăti acestū operatū, suntū provocați ca ofertele incluse și provēdute cu timbrulū obicinițū pe lângă specificare puntuală a prețului pretinsū pentru lucru până în 31 Iuliu a. c. sē le aștērnă la vice-comitele comitatului Braşovū, unde condițiunile și alte date necesare la pregătirea planurilor se potū vedē în orele oficiōse.

Braşovū în 6 Iuliu 1885.

COMISIUNEA ESMISĂ.

Mersulū trenurilorū

pe linia Predealū-Budapesta și pe linia Teiușū-Aradū-Budapesta a călei ferate orientale de statū reg. ung.

Large table with 4 main sections: Predealū-Budapesta, Budapesta-Predealū, Teiușū-Aradū-Budapesta, and Budapesta-Aradū-Teiușū. Each section contains a grid of train routes, times, and types (omnibus, accelerat, etc.).

Nota: Orele de nopțe suntū cele dintre liniile grōse.

Tipografia ALEXI, Braşovū.